

Højremand kommer ud af Sogneraadet i Kraft af Forholdstalsvalgmaaden, som Højre jo er Tilhænger af. Det ligger i selve Sagens Natur, at de kommunale Raad mere og mere vil blive valgt efter politiske Lister ogsaa i Landkommunerne. Forholdstalsvalgmaaden forudsætter netop, at Vælgerne deler sig i Partier og Grupper, der hver for sig opstiller Lister og faar Mandater i Forhold til det Vælgertal, der samles om Listerne. Denne Deling af de kommunale Vælgere maa helere ske efter politiske Anskuelse end efter Standsinteresser. Det er min Overbevisning, at en af de to Ting vil ske i Fremtiden, og jeg anser det da for heldigt, at de kommunale Raad paa Landet vælges efter politiske Lister. Sker dette ikke, vil Befolkningen klassedeles saaledes, at der opstilles rene Gaardmandslister, rene Husmandslister, rene Haandværkerlister o. s. v., men en saadan Klassedeling anser jeg for meget uheldig for den kommunale Udvikling. Det er langt bedre, at Gaardmænd, Husmænd, Haandværkere og Arbejdere af samme politiske Anskuelse stemmer paa en fælles politisk Liste, end at de deles i skarpt afgrænsede Klasser, saa at Vælgerne af den ene Stand paa Standens Vegne bekæmper de andre Stænder og omvendt. Det Argument, at det kommunevalgte Landsting vil bidrage til at gøre Sogneraadsvalgene mere politiske end hidtil, tjener efter min Opfattelse til Anbefaling for det Grundlovsforslag, som Ministeriet Berntsen fremsatte her i Tinget den 23. Oktober 1912, og som den nuværende Regering har fremsat i samme Skikkelse, hvori Folketinget vedtog det i Fjor. Man maa erindre, at det er selve Forholdstalsvalgmaaden, der foranlediger, at Vælgerne deler sig og stemmer paa politiske Lister. Under Valgkampen mærkede jeg heller ikke meget til, at der blandt Vælgerne var stor Interesse for en højere Aldersgrænse for Valgret til Landstinget. Jeg føler mig derimod overbevist om, at det vilde vække stor Misfornøjelse, hvis flere Aargange af de nuværende Landstingsvælgere skulde stryges af Valglisterne, og det bliver jo Tilfældet, dersom Aldersgrænsen forhøjes fra 30 til 35 Aar. Det er altid en betænkelig Sag at tage Valgretten fra en Del Vælgere, som allerede er i Besiddelse af den, og jeg forstaar ikke rigtig, hvad de konservative Partier egentlig vil opnaa ved Alderscensus. De kommunale Raads Medlemmer er jo modne Mænd og Kvinder, der ejer Erfaring og kommunal Indsigt, ligesom de føler An-

svaret ved at administrere Kommunens Sager, saa et bedre Grundlag for et Landsting, der skal være prøvende, overvejende og regulerende, kan man efter min Opfattelse vanskeligt tænke sig. Valgdagen den 20. Maj gav overvældende stor Tilslutning til Kravet om den lige og almindelige Valgret til begge Rigsdagens Ting, og det er derfor mit Haab, at den nye Grundlov snart maa være en Kendsgerning.

Thomas Larsen: Jeg skal modstaa Fristelsen til at komme ind paa at tale om Grundlovssagen, der under denne Finanslovbehandling ganske naturligt har fanget Interessen i saa høj Grad. Ogsaa mig ligger denne Sag meget varmt paa Hjerte, og den har gjort det lige fra den første Dag, jeg kom ind i Rigsdagen. Naar jeg desuagtet kan modstaa Fristelsen til at tale om den, er det, fordi jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsat af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), ligesom jeg ogsaa fuldt ud kan slutte mig til og dele de Betragtninger, der forleden Dag blev fremsat af det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) angaaende, hvilket Grundlag der vil være at foretrække med Hensyn til Landstingets Sammensætning. Jeg deler varmt Ønsket om, at det maa lykkes i denne Rigsdagssamling at føre Forhandlingerne angaaende denne Sag med det andet høje Ting til Ende paa Grundlag af det foreliggende Forslag. Da jeg ikke har haft Lejlighed til at ytre mig tidligere her i Tinget om denne Sag, har jeg gerne villet gøre denne korte Bemærkning, men skal, som sagt, i øvrigt ikke optage Tingets Tid med nærmere at omtale den, da det for en stor Del vilde blive en Gentagelse af, hvad der allerede er sagt.

Derimod har jeg nogle saglige Spørgsmaal, som jeg gerne vilde berøre, og jeg vil da begynde med at omtale en Sag, der egentlig ikke ligger for, men som har været Genstand for ret udførlig Omtale under Debatten, nemlig Spørgsmaalet om en fast Forbindelse ved Masnedø-Overfarten. Som tidligere Trafikminister har jeg selvfølgelig maattet komme i Berøring med dette Spørgsmaal, og jeg mener, jeg har en vis Pligt til, da Sagen er sat under Debat, ogsaa at sige, hvad mit Standpunkt er, og hvorledes jeg ser paa denne Sag. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) saa meget skeptisk paa den og mente, at en fast Forbindelse vilde være urentabel, overflødig og først blive nødvendig, i det Øjeblik en ny Linie over